

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSÉDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca 1 B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. A különleges szivarkák. — A trafik mint jövedelmi forrás — Vegye-ek. — Hirdetés

A különleges szivarkák.

A szivarkák eladásának növekedése oda enged következtetni, hogy a cigarettázók száma is megnövekedett.

A szivar-consum pedig ezáltal csökkent és egész biztonsággal állítható, hogy a szivarka-consum következetesen emelkedik, mialatt a szivaroknál legfeljebb a természetes folyamat észlelhető. Különbözőben is sok szivarfajta az eladás mennyiségét illetően nagyon hátra maradt.

A szivarka-consum emelkedésével tehát számot kell vetnünk, miután ezen árucikk napról-napra mindig jobban tart foglalt. Mindenevettre a legközönségesebb és legolcsóbb fajták a legkeresettebbek. Szultán, Hölgy, Herczegovina, Sport és az összes I filléres fajták eladása növekedik, míg az általános eladásban található jobb fajta szivarkákat nem igen keresik. E tényből levonhatjuk azon következtetést, hogy a jobb fajták a dohányárusoknál nem kelendők, miért is ilyeneknek gyártását nem igen tartjuk szükségesnek.

Pedig éppen a jobb fajtáknak kellene különös nagy kelendőséggel bírniok, mint ezt a különlegességi fajták mutatják is.

Mindenekelőtt a közönségnek azon részét tartjuk szem előtt, melyből a cigarettázók kikerülnek.

A felsőbb tízezrek ifjabb generációi, ifjabb jómódu hivatalnokok és katonák, a jómódu középosztály, végre az arisztokrata hölgyek és a jobb társadalmi osztályok azok, melyek a jobb fajta szivarkákat fogyasztják. Az ifúságról, mely csak keveset áldozhat a dohányzásra, ép úgy a szegényebb munkásosztályról, mely csak vasárnap engedheti meg magának a cigarettázás élvezetét, a közönséges elárúsításban eléggé gondoskodva van. Ellenben a fentebb felemlített osztályok már nehezebben juthatnak igényeiknek megfelelő cigarettához. A kevés Magyarországon létező különlegességi áruda is soknak tűnik fel, ha szivarokról van szó, de annál kevesebbnek, ha lehetővé akarunk tenni, hogy a jobb fajta szivarkához kényelmesen hozzájuthassunk. Jelenleg egy része a cigarettát vevőknek azt a rossz szokást vette fel, hogy szükségletét a kávéházakban elégíti ki. És ez oly rossz szokás, melyet sajnálnunk kell és egyszersmind rosszalunk. Mindennemű ellenőrzés nélkül történik a kávéházakban az eladás és sokkal drágábban számítják, mint rendes uton. Hisz hogyha a magy. kir. dohányjövédék a cigarettákat drágábban akarja adni, miért nem huzza maga belőle a hasznot? Miért szív-

jon a publikum drágább szivarkákat csak azért, hogy ez éppen a m. hivatásos eladók számára külön hasznot nyújtsanak. A hátrány a rossz szokásokból leginkább a dohányárusokra hárul és főleg ez oknál fogva kellene már a vizsás helyzetnek véget vetni.

Kell, hogy a szivarka, különösen jobb fajta szivarka fogyasztása emelkedjen. Minden körülmény oda mutat, hogy ennek úgy kellene történnie. Talán új, drágább fajták bevezetésére gondolunk? Ugy ismét előállnak a már ismert nehézségek. Legfőképpen elegendő gyárakban van a hiány, melyek lehetővé tehetnék új fajta szivarkák készítését.

Mindenekelőtt azonban a különlegességi fajták konkurrencziája az, mely utját állja újabb fajta szivarkák behozatalának. A különlegességi regiszter oly sokféle fajta szivarkával van ellátva, hogy még a legkényesebb ízlelő embert is kielégítheti. Van itt mindenféle elképzelhető erősségű, mindenféle árban és különféle formában. Csak nagyon kényelmetlenül lehet hozzájuk jutni, sőt sokszor lehetetlen. Megengedjük, hogy ez üzletnek talán érdekükben van, hogy ne szaporodjanak el túlságosan, mert mindenki a saját javát kívánja; de a szivarka fogyasztásra nézve, mely hivatva van a legnagyobb körben kiterjedni, az elzárkózottság csak hátránnyal jár. A cigarettázás fogyasztás emelkedésében van és folytonosan kell emelkednie. Látnák és tapasztalják ezt, csak azt nem látják be, hogy a legfőbb súlyt a finomabb fajtákra kellene helyezni és a szűk körből, melyben most mozog, ki kell ragadni. És azért sürgősen óhajtanók, hogy a különlegességi szivarkákat az általánosságnak átadják, vagyis az ország összes trafikjaiban elárúsítsa bocsássák. Ha nem is teszük ezt meg az összes fajtákkal, csak legalább a legfontosabbakkal tegyenek kísérletet. A magy. kir. dohányjövédék szivlelje meg a kívánságot, majd tapasztalni fogja, hogy a szivarkák fogyasztása különösen nagy lendületet vesz, anélkül, hogy más fajtákat károsítana és ezáltal a cigarettázás szédeléseket megakadályozná, sőt a közönséget is lekötelné az által, hogy a szivarkákhoz szabott áron juthatna.

Mi azt hisszük, hogy ezek elég alapos okok az újítás bevezetésére, mely sem nehézségekkel nem jár, sem pedig kárt nem okoz, hacsak nem a pinczereknek a kávéházakban. Oly sok előnye van ennek, hogy nem is kételkedünk, hogy a tervünket el nem fogadják és reméljük, hogy legalább megkísérelik.

A trafik mint jövedelmi forrás.

Az 1896-ik évben napvilágot látott trafik engedélyekre vonatkozó szabályrendelet ugyancsak bebizonyította azt, hogy sokkal könnyebb rendeleteket létrehozni, kiadni, mint azokat végrehajtani. Mi mindent nem rendszabályoztak abban? Örömmujongással olvastuk a rendeleteket akkor.

Az alap gondolata ezeknek a trafikok létszámának leszállítása volt. E cél elérésére oly feltételeket kötöttek a trafikengedély kiadásához, hogy majdnem lehetetlennek látszott ezentul trafikengedélyt elnyerni. Az üzlet vezetését illetően is oly rendeletek jöttek, hogy az ember könnyen ringatózhatott oly reményekben, hogy a jövőben a trafikok oly ritkák lesznek, mint akár a gyógyszerárak és ha valami vidéki ember a fővárosba jön, csak elámul a csudálkozástól, hogy milyen káposkát itt a dohányüzletek. De hát mi történt? Semmi, vagy még annál is kevesebb. Még mindig láthatók Budapesten holmi cigányputrihoz hasonló trafikhelyiségek. Még mindig láthatók a legelőkelőbb utcákban és utakon olyan trafikokat, melyek fűszer-, papir- vagy rövidáru-kereskedéssel vannak összekötve. És ami a trafikok létszámának csökkentését illeti, az bizony éppen nem csökkent. Sőt vannak folyamodók, kik oly helyekre nyernek engedélyt, mely a szabályrendelettel éppen nem vág össze.

Igen, láttunk legújabbban egy trafikot, melynek konkurrencsiát a szomszéd házban nyílt meg egy trafik és ép olyan utcában, hol lépten nyomon akadunk trafikra.

Ha az okát kérdeznék a jelenségeknek mindenki hajlandó volna ilyenmódon dolgokért az illető hivatalos közegeket felelőssé tenni. Természetes, hogy mi, kik a viszonyokat alaposan ismerjük, másképp gondolkodunk e felől.

Igaz ugyan, hogy a hivatal saját felelősségére adja ki az engedélyt és szigorúan kellene ügyelnie a szabályrendelet betartására; de szép és jó kigondolni, vagy mondani azt, hanem a gyakorlatban az egész másképp történik. Csak az tudja, a ki átélte és tapasztalta, hogy mindent képes az elkövetni céljának elérésére, ki egyszer fejébe vette, hogy trafikot akar nyitani. Megrohannak barátot, ismerőst, kiknek van valahol egy befolyásos ismerős személyessége, hogy a szükséges protekciót megszerezze. Ha ez nem használ, a könyörgés, kunyorálás és föllebezés az illető hivatalnok szívéhez. Ha ez sem használ, akkor kétszer, háromszor sőt négyszer is benyújtják kérvényüket és ha a feleletek mindig elutasítóan hangzanak, akkor kezdődik a csel-szövés, fondorkodás. Megint más név alatt vagy más utcában folyamodnak. Szóval köteteket lehetne összeírni mindazon fogásokról, melyeket a folyamodó céljának elérésére felhasznál, míg végre azután valami uton módon sikerül is neki. Semmi esetben nem irigyljük a sorsát azoknak, kik hivatva vannak az ilyen engedély kéréskre

érintkezni és csak csudálkozunk, hogy az illető hivatalnokok még oly barátságosak és szivesek ügyfeleikkel szemben.

Nem is lehetne csudálni, ha ennek az ellenkezője lenne, tekintve azt, hogy napról-napra ismétlődnek e lehetetlen kérelmek és manőverek.

És miért van ez mind? Talán a trafik igazán oly biztos létforrás?

Mi tiszta lelkiismerettel elmondhatjuk, hogy nem az. Épen azért nem, mert annyian áhitotnak utána és a trafikok számának emelkedése csak csökkenti a megélhetés lehetőségét.

De hát hiába beszélünk bármit is, nem fog használni semmit. Azt hiszik mégis csak, hogy a trafik nagyon könnyen veethető és biztos jövedelmet hajtó üzlet. Mindakettő téves.

Ha némely trafikosnő más szakmában oly szorgalmasan és szakadatlanul akarna dolgozni mint a trafiknál, ugy mindenestre jobban és könnyebben és gondatlanabban megélhetne, mint ugy. Szivlje ez mindenki meg, kinek szándékában van trafikengedélyert folyamodni.

Vegyések.

A hirdalkézbesítés új rendje. A kereskedelem-ügyi miniszter tudvalevőleg elhatározta, hogy a nagyobb vidéki városokban a gyorsabb kézbesítés érdekében külön kihordók vigyék az előfizetők lakására az újságot. Ez a reform holnaptól kezdve egyelőre a következő hét városban lép életbe: Nagyvárádon, Szolnokon, Pécsen, Lócson, Szentesen, Balassa-Gyarmaton és Nagykanizsán. Az újítás, reméljük, minden akadály nélkül be fog válni, amennyiben azonban az átmeneti időszakban a kézbesítésnek valami akadály támadna, kérjük olvasóinkat, hogy erről a „Dohányárusok Közlönye” kiadóhivatalát értesítsen megköszönve. Az előfizetéseket megújításánál pedig arra kérjük közönségünket, hogy a posta munkájának megkönnyítése céljából a czímet sziveskedjenek közelebbi adatokkal, a körület és utca megjelölésével, ellátni.

Az ezüstforintosok alkonya. A kötelező koronárékszámítás életbe lépésével az egyforintosoknak is beakonyodik. Már mutatkozik a súlyos ezüstpénzek pusztulásának első jele egy pénzügyminiszteri rendelet formájában. Lukács László pénzügyminiszter ugyanis rendelettel intézett az állampénztárakhoz, hogy ezentul a fölösleges, vagyis nélkülözhető ezüst egyforintosokat ne a központi állampénztárhoz küldjék be, hanem az Osztrák Magyar Bank budapesti intézetéhez. A forintosok azután nemcsak a mint 5 koronás darabok fognak immár előkerülni. De azért az ezüstforintos még jó pénz, vigyázzon tehát a nép, nehogy a lelketlen kufárok megcsalják.

Egy szivar históriája. A Magyar Kereskedők szakkapja utolsó számában a következő kis történetet közli: Egy kissé borsos volt az ára annak a szivarnek, a melyet Modern Sándor bécsi kollegánk füstölt el Verseczen. Nem kevesebbet, mint 74 koronát fizetett ki egy szivarért, a mely testvérek közt sem ér többet 12 krajczárnál s a melyet minden trafikban 24 fillérről vesztegetnek — még Verseczen is, a hol pedig ha jól tudjuk, specialitás nincs is. Az eset maga, mint Grünbaum Ármin tagtársunk velünk közli, ugy esett, hogy a verseczi Glücksmann-szállóban bizonyára vacsora utáni hangulatban, barátságos beszélgetés közepett együtt ülő társaság körében, a mely budapesti és bécsi kartársakból állott, valami fölött egy kis véleménykülönbség támadt. Csakhamar fogadás lett a dologból. A fogadás pedig, a melynek az itt megénekelt szivar volt a tárgya, egyik fiatal kollegánk javára dőlt el. A szerencsés (!) nyerő, kint egy potyaszivarért megirigyeltek, nem mutatott valami tulnag ragaszkodást a nyereségéhez, mert felajánlotta

azt annak, aki többet ad érte. Persze jótékony-czélra! Soha portékára tán még ugy rá nem licitálták, mint erre a szivarra, a mely végre is 60 koronáért Grünbaum tagtársunk nyakán maradt. De ő sem örülhetett soká a kabanosznak, mert tőle meg Modern kartárs vette meg 74 kemény koronáért, a mely összeget a vidám társaság testvériesen (nem a kvóta arányában) osztotta meg a mi egyesületünk és a bécsi egyet özvegy- és árva alapja közt. A szivar árának felét ma meg is kaptuk, hozzá is csatoltuk az özvegy- és árva alaphoz a 37 koronát. Ez a históriája annak a híres verseczi szivarnek, a melyet Modern kartársunk szítt el. Válgék egészségére.

A magyar gyújtó védelme. A kereskedelem-ügyi miniszternek tudomására jutott, hogy több külföldi gyufagyár magyar cégér alatt bocsátja forgalomba gyártmányait s ezzel a vevőközönségben azt a hiszmet keltik, hogy magyar gyártmányt vesznek. Az ilyen visszaélések meggátlása és a hazai ipar védelme szempontjából a miniszter utasította az iparhatóságokat, hogy a meny nyiban hasonló visszaélések tudomására jutnak tegyék folyamatba az iparhatósági eljárást a felőlés egyen ellen.

Uj számlabélyegzés. A budapesti kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelt köröket, hogy a m. kir. bélyegző hivatalnál az 1900. évi február 1-től fogva a számlák bélyegzését új filléres bélyegekkel eszközlik. Az eddig használatban volt krajczáros és ótkrajczáros bélyegekkel ellátott őrlapok még ez évi július 31-ikéig használhatók s ha ezentul megmaradnak ez évi augusztus végéig becsérélhetők. Augusztus 31-ike után a krajczár értékű bélyeggel ellátott számlaőrlapok sem nem használhatók, sem be nem csérélhetők.

Telefon-óra. Mougeot a posta és a táviró-ügyek minisztere megbízásából a francia elektrotechnikusok vizsgálat alá vettek egy találmányt, amelynek alkalmazása az egész telefonrendszert megváltoztatná. A találmány neve: a telefon-óra. Ha a telefonhoz ezt az órát hozzákápesolják, akkor minden három percnyi beszélgetés után az óra egyet ugrik és így a hónap végén konstatálni lehet a telefon használatának idejét. Ha ez a találmány beválik, akkor Mougeot alkalmazni fogja az összes telefonbélők készülékéhez. A telefont ezután már nem lehet majd bérelni. Mindenki annyit fizet készülékéért, amennyi ideig használta. A közel jövőben tehát a párisi lakásokban a gáz-órán kívül, még egy telefon-óra is lesz.

A munka értéke. Egy amerikai újság, így alapítja meg a különféle munkák pénzértékét: Tennyson egy üres papírlapra verset ír s a papír egyszerre 65.000 dollárt ér. Ez a lángész. Vanderbilt csak néhány szót ír rá és a papír értéke öt millió dollár. Ez a tőke. Az amerikai kormány néhány sort nyomtat rá s azt mondja, hogy husz dollárt ér. Ez a pénz. Egy mechanikus egy öt dollár értékű aczélből ezer dollár ára órarugót készít. Ez az ügyesség. A kereskedő egy öt cent értékű árut egy dollárért ad el. Ez üzlet. Egy urhölgy 27 dollárt fizet olyan kalapért, a melyet másutt 75 centért megkaphatna. Ez az örölség. A munkás tíz óra hosszszat nehéz köveket hord és egy dollárt kap érte. Ez a közönséges munka.

Kartellek ujából. A mai nap hírei különösen alkalmasak arra, hogy a fogyasztók elégedettségét fokozzák. Bécsi értesítés szerint a petróleum ára 100 kilónként egy koronával, a czeresle 12 koronával, a szappan 4 koronával emelkedik métermázsánként. A gyertya ára 500 grammos 100 csomagonként 4 koronával lesz több. Prágából a horganyárunknak 4 koronával való megdrágítását jelentik métermázsánként. Ezek az áremelések az 1898. évi behozatalt

véve alapul, csak a petróleumnál, gyertyánál, szappan és horganygyártmányoknál 1—1.2 millió korona új terhet jelentenek ránk nézve. Vajjon meddig fogjuk még tűrni ezeket az üzelmeket, melyekkel Ausztria jogtalanul, szinte számolatlan milliókat biztosít magának.

Olcsóbb lesz a vil amosság. A budapesti általános villamosági részvénytársaság (VII. körület Kazinczy-utca 21.) igazgatósága elhatározta, hogy a világító célokra fogyasztott villamos áram egységárát husz százalékkal, azaz hektovatt óránkint tíz fillérről nyolc fillérré leszállítja és ezt a leszállítást a székes fővárossal kötött szerződésében megállapított áramszolgáltató föltételeknek és engedményeknek épségben tartása mellett már ez év február elsejével életbe lépteti.

Gazdáink Párisban. A párisi gazdakongresszus rendezésével megbízott nemzetközi bizottság fölkererte Darányi Ignác földművelésügyi minisztert, hasson közre, hogy magyarországi gazdái minél nagyobb számmal legyenek képviselve kongresszuson. A földművelésügyi miniszter erre felkérte a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségét, hogy a nemzetközi kongresszuson való mellő képviseltesünk céljából előkészítő bizottságot alakítson, melynek feladata volna egyrésztől a kongresszuson való részvétel szervezése és előmozdítása, másrésztől pedig az e kongresszus elé terjesztett kérdésekre vonatkozó válaszok előkészítése. A bizottság, melynek kiegészítésére a földművelésügyi miniszter is három tagot küldött ki, gróf Zselénszky Róbert elnöklése alatt, ma delelőtt tartotta alakuló ülését a Köztelken. A bizottság Rubinek Gyula előadó javaslatára megállapította azoknak a munkálatoznak a tárgyat és kijelölte azokat, akiket a munkálato megírására fel fog kérni. A kongresszuson való részvétel gyakorlati előkészítése végett a bizottság nagyobb propagandát fog kifejtetni az O. M. G. E. és vidéki gazdasági egyesületek útján.

A győri kereskedelmi és iparkamara ülése a múlt napokban folyt le, mely alkalommal a kamarai közgyűlés ipari érdekű dolgait tárgyalta le. Az ipar-területek hatáskörének kifejlesztése tárgyában oly értelemben javasolt felírni a kormányhoz amint azt az ipar-területek legutóbbi kerületi gyűlései kívánták. — Csanakhegy község havi sertésvásárt kérvén az előkészítő gyűlés álgályait fejezi ki az iránt, hogy a vásár megtartására lesz-e elég anyaga. — *A mészáros és hentes ipar hatásköre* tekintetében oly értelmű véleményt mondott, hogy *mindgyikk teljesen külön iparágat képez* Végül a síófoki husarak szabályozására nézve a próbavágás után husármegállapítást javasolta a gyűlés. Mindezek a javaslatok a kamarának esütörtöki gyűlésére kerülnek, melynek lefolyásáról jövő számában adunk hírt. Itt említjük meg hogy a szegedi és kolozsvári kereskedelmi iparkamarák is ugy döntöttek a mészáros és hentes ipar hatásköre tekintetében, mint a győri.

Szerkesztői üzenet.

I. V. urnak helyben. Kérjük újabb lakezimet szerkesztőnkkel mielőbb közölni.

Segédszerkesztő **Heltai Nándor.**

Előő cs. és kir. szab. eredetű Selmezi pipá-, tajtékplpa- és pipaszár-gyár (FÜKÉ) berendezéssel.

TAKÁCS EDE

Zólyom-Selmeze mellett

Alapítva 1836-ban.

Ajánlja a legjobb hírnévnek örvendő és kitűnő minőségre nézve pártatlan valódi selmezi agyagpipáit, tajték-pipáit, pipaszárait és szivarszippait, minden kivételben, a legolcsóbb árak mellett.

Képes árjegyzékek bérmentes visszaküldés esetén kívánatra bérmentve küldetnek

Egyedüli hírneces jó gyártmány.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Die Spezialitäten-Zigarretten. — Die Trafik als Erwerbsquelle. — Annoncen.

Die Spezialitäten-Zigarretten.

Die stete Zunahme des Zigarretten-Konsumes lässt darauf schliessen, dass sich die Zahl der Zigarretten-Raucher auch fortwährend vermehrt. Ist auch der Konsum von Zigarren dadurch kein wesentlich geringerer geworden, so kann gleichwohl mit Bestimmtheit angenommen werden, dass im Verhältniss der Zigarretten-Konsum kontinuierlich steigt, während der Zigarren-Konsum höchstens seine natürliche Steigerung erfährt. Uebrigens sind auch viele Zigarren-Sorten in Hinsicht ihres Konsumes zurückgegangen.

Mit der Steigerung des Zigarretten-Konsumes muss daher gerechnet werden, zumal dieser Artikel täglich mehr und mehr das Terrain erobert. Nun sind allerdings die gewöhnlichen Sorten zu billigen Preisen die am meisten begehrten. Sultan, Hölgy, Herzegovina, Sport und sämtliche Sorten á 1 Heller steigen kontinuierlich, während die im allgemeinen Verschleisse sich dermalen befindlichen besseren Sorten nicht begehrt werden. Aus dieser Thatsache mag vielleicht der Schluss gezogen worden sein, dass bessere Sorten im Trafikverschleisse nicht gangbar sind, weshalb auch solche anzufertigen man nicht für nothwendig hielt. Indess dürfte dabei ausser acht gelassen worden sein, dass es gerade die besseren Sorten Zigarretten sind, welche kolossal steigerungsfähig wären und liefert der Absatz der Spezialitäten-Sorten hiefür den deutlichsten Beweis.

Vor allem halten wir uns das Publikum vor Augen, aus denen die Zigarretten-raucher bestehen. Die jüngere Generation der oberen Zehntausend, jüngere, vom Hause aus gut dotirte Beamte und Militairs, der bessere Mittelstand, schliesslich Damen der Aristokratie und besten Gesellschaftsklasse, diese sind es, welche die bessere Zigarrette konsumieren. Für die Jugend, die nur wenig Geld für das Rauchen opfern kann, ebenso für die Armuth, die sich eine Feiertags-Zigarrette gönnt, ist im allgemeinen Verschleisse hinlänglich gesorgt; dagegen hat die zuerst angeführte Klasse Schwierigkeiten zu überwinden, um eine entsprechende Zigarrette zu erlangen. Die wenigen Spezialitäten-Geschäfte in Ungarn sind unseres Erachtens auch zu viel, wenn von Zigarren die Rede ist; dagegen sind ihrer viel zu wenige, um es zu ermöglichen, dass die besseren Zigarretten-Sorten bequem erhältlich sind.

Gegenwärtig hat sich ein Theil dieser Zigarretten-Käufer den Unfug angeeignet, diese Zigarretten in den Kaffeehäusern und nicht selten en gros einzukaufen. Es ist dies ein Unfug, den wir ebenso bedauern, als rügen müssen. Ohne jeglicher Kontrolle werden da in den Kaffeehäusern Verschleisse errichtet, die fürs Erste dem Zigarretenschmuggel Thür und Thor öffnen und selbst, wenn das schon nicht geschieht, so werden

die Zigaretten jedenfalls viel theurer verkauft, als dies gestattet ist. Wollte die kön. ung. Tabak-Regie jedoch diese Zigarretten an die Konsumenten zu theuereren Preisen abgeben, so könnte ja sie selbst den Nutzen daraus ziehen. Warum soll das Publikum theurer Zigarretten r.uchen und der ganz und gar unberufene Verschleisser einen Extra-Nutzen dafür einheimsen? Die Nachteile, welche dieser Unfug mit sich bringt, trifft aber auch die Tabak-Trafikanten und das ist es auch hauptsächlich, was uns veranlasst, diesem Uebel an den Leib zu rücken.

Der Zigarretten-Konsum und zwar derjenige der theueren Sorten soll und muss steigen. Ja, es sind sämtliche Umstände vorhanden, welche deutlich dafür sprechen, dass dies geschehen könnte. Soll man an die Einführung neuer theurer Sorten denken, so stehen derselben manigfache Schwierigkeiten entgegen. Hauptsächlich ist es der Mangel an genügenden Fabriken, welche ein Anfertigen neuer Sorten möglich macht. Vor allem aber steht auch die Konkurrenz der Spezialitäten-Sorten dem Einführen neuer Sorten in den Weg. Wozu auch? Der Spezialitäten-Register ist mit so viel Sorten bedacht, dass selbst der verwöhnteste Raucher seinen Geschmack zu befriedigen im Stande ist. Es gibt da Zigarretten in allen erdenklichen Stärken und Preislagen, in jeder möglichen Façon. Doch, wie gesagt, das Erlangen dieser Spezialitäten-Zigarretten ist unbequem, häufig sogar unmöglich. Liegt es etwa im Interesse des Geschäftes selber, dass die Spezialitäten-Geschäfte sich nicht sehr vermehren, so geben wir dies gerne zu und anerkennen eine derartige Verfügung, die ja das Gute für sich haben kann; allein, für den Konsum des Zigaretten-geschäftes, das sich zu einer ungeahnten Höhe auszubreiten berufen ist, für diesen Zweck ist das gewaltsame Einschränken des Konsumes schlecht und gefährlich. Der Zigarretten-Konsum ist einmal jetzt im Steigen begriffen und er wird und muss auch fortwährend steigen. Man sieht und beobachtet dies, übersieht dabei jedoch, dass das Schwergewicht auf die feine Sorten gelegt werden muss und dass diese aus dem engen Rahmen, in dem sie sich jetzt befinden, nur schwer vorwärts zu kommen vermögen.

Und darum möchten wir eindringlich ersucht haben, dass die Spezialitäten-Zigarretten der Allgemeinheit einverleibt, das heisst, dass sie in sämtlichen Trafiken des Landes zum Verkaufe ausgebaut werden sollen. Geschieht dies auch nicht mit allen Sorten, so könnten immerhin einige der wichtigsten und gangbarsten Sorten den Anfang machen. Die kön. ung. Tabak-Regie würde dadurch erreichen, dass sie ein deutliches Bild dessen gewinnt, was gewünscht wird; sie würde ferner erreichen, dass der Konsum dieser Zigaretten sich ausserordentlich

heben würde, ohne anderen Sorten wesentlich zu schaden; ausserdem würde sie dem Zigarretenschmuggel verhindern und auch das Publikum sich verbindlich machen, wenn es die Zigarretten zu den festgesetzten Preisen erhalten könnte. Wir glauben, dass dies Gründe genug sind, eine Neuerung einzuführen, die weder mit Schwierigkeiten verbunden ist, noch dass sie irgend jemand anderen Schaden verursacht, als den Kellnern in den Kaffeehäusern, Wohl aber sind der Vortheile so viele dabei, dass wir gar nicht daran zweifeln, es werde dies unsere Proposition aufgegriffen und zumindest versuchsweise durchgeführt werden.

Die Trafik als Erwerbsquelle.

Es ist weit leichter eine Verordnung zu schaffen, als eine solche durchzuführen, das hat sich deutlich gezeigt bei jenem im Jahre 1896 erlassenen Verordnung bezüglich Ertheilung der Trafiken. Was wurde darin nicht alles angeordnet! Wir jubelten auf, als wir diese Verordnung lasen. Verminderung der bestehenden Trafiken war die eigentliche Absicht, welche diesem Erlasse zu Grunde lag. Um dieses Ziel zu erreichen, wurde die Erlangung einer Trafik-Lizenz von solchen Bedingungen abhängig gemacht, dass es fast unmöglich schien eine Trafik-Lizenz zu erhalten. Hinsichtlich der Geschäftsführung wurden Anordnungen getroffen, dass man billig hätte annehmen können, es werde in Zukunft jede Trafik einer Apotheke gleichen und die nach der Hauptstadt kommenden Fremden zu Bewunderung hinreissen, wie das Tabak-Geschäft hier gehandhabt wird. Indess, was ist geschehen? Nichts, fast gar nichts! Noch immer erblickt man in der Hauptstadt solche Tabak-Trafiken, die einer Spelunke sehr ähnlich sehen. Noch immer sieht man in den fashionabelsten Strassen und Gassen Tabak-Trafiken, welche mit Spezeri-, Papier- oder Kurzwaarenhandlungen verbunden sind. Und was die Verminderung der Verschleissstellen anbelangt, so haben die Trafiken durchaus nicht abgenommen. Was die Erlangung der Trafik-Lizenzen betrifft, so erhält sie auch ein Einreicher für einen solchen Ort, wo keine der vorgeschriebenen Anordnungen eintrifft. Ja, wir haben sogar neulich eine Trafik gesehen, wo im Nachbarhause eine Konkurrenz-Trafik eröffnet wurde und das in einer Gasse, wo auf Schritt und Tritt ohnehin Trafiken anzutreffen sind.

Fragt man nach den Ursachen solcher Erscheinungen, so ist der Nichteingeweihte häufig geneigt die Beamtenschaft für derartige Vorkommnisse verantwortlich zu machen. Freilich, wir, die wir die Verhältnisse sehr genau kennen, denken darüber anders. Es ist wohl wahr, dass der Beamte, welcher eine Lizenz ertheilt, dies unter eigener Verantwortung thut und dass er daher genau darauf zu achten hätte, ob dem Reglement auch vollständig dabei entsprochen wird; allein, das lässt sich alles recht hübsch ausdenken und sagen, aber in der Praxis verhält sich die Sache doch ganz anders.

Man muss es nur miterlebt und gesehen haben, was eine Frau oder ein Mann, der es sich einmal in den Kopf setzt eine Trafik zu eröffnen, alles thut und zu Stande bringt, um sein Ziel zu erreichen. Da werden Verwandte, Freunde und Bekannte, die irgend eine Persönlichkeit kennen, welche Einfluss besitzt, darum bestürmt, um die nothwendige Protektion herbeizuschaffen. Nützt auch diese nichts, dann geht es an das Bitten und Betteln, an das Jammern und Appelliren an das Herz des

betreffenden Beamten. Hilft auch das nichts, dann wird ein zweites, ein drittes, ja auch ein viertes Mal eingereicht und wenn sämtliche Bescheide abschlägig lauten, dann ersinnt man Schliche und Kniffe, reicht unter einen anderen Namen ein, oder unter einer anderen Gasse, wenn das Haus zufällig in zwei Gassen mündet. kurz, es liess-n sich darüber Bände schreiben, wollte man schildern, was der Einreicher um einer Lizenz alles aufwendet, um sein Ziel zu erreichen, bis dass es ihm schliesslich doch auf irgend eine Art gelingt. Wir beneiden wahrlich Diejenigen nicht, die berufen sind mit solchen Lizenzwerbem zu verkehren und wundern uns nur darüber, dass solche Beamte noch freundlich und liebenswürdig mit den Parteien verkehren. Denn wem würde es Wunder nehmen, wenn das Gegenheil der Fall wäre angesichts dessen, dass dies tagtäglich geschieht und das Unmöglichste durch alle erdenklichen Mittel und Manöver verlangt wird.

Und warum das alles? Ist denn die Trafik wirklich ein Existenzmittel? Wir können mit gutem Gewissen behaupten, dass sie es nicht ist. Sie ist es nicht und kann es nicht sein, eben aus dem Grunde, weil die Einreicher so

stürmisch nach einem Geschäfte lechzen, das einen bestimmten Umsatz hat und nicht daran denken, dass jede Vermehrung der Verschleiss-lokale diesen Umsatz verringert. Doch wir wissen es ja, dass wir umsonst sprechen und alles Abreden nichts nützt. Die Trafik wird eben für ein leicht zu führendes Geschäft gehalten, das einen sicheren Nutzen mit sich bringt. Beid's ist falsch. Die Trafik bringt in den seltensten Fällen einen sicheren Nutzen und ist auch kein leicht zu führendes Geschäft. Wenn so manche der Trafikantinen in anderen Fächern so fleissig und ununterbrochen arbeiten wollten, wie bei dem Trafikgeschäfte, dann könnten sie leichter, besser und jedenfalls sorgloser leben als es geschieht. Möge dies Jeder beherzigen, der um eine Trafiklizenz einzureichen gesonnen ist.

Korrespondenz der Redaktion.

Herrn J. A. in F. Bitte uns Ihre Angelegenheit ausführlicher mitzuthemen, dann können wir eventuell ein Urtheil abgeben.

Herr J. in N. wird ersucht, uns unverzüglich sein neues Domizil bekannt zu geben.

Hilfsredakteur: Ferdinand Helta.

Mörathon

ist eine Mischung imprägnirter aromatischer Kräuter für Pfeifen- und Zigarettenabak.

Öfter als einmaliger Versuch nicht nöthig, umjedem Raucher unentbehrlich zu sein.

Rauchern überhaupt ärztlich empfohlen

Auf 6 Theile Pfeifenabak od. 4 Theile Zigarettenabak ist ein Theil Mörathon zu nehmen.

Tabak, damit gemischt, verliert den brennenden, heissenden Geschmack.

Höchst schädliche Wirkungen des Nikotins auf den Magen werden dadurch paralysirt.

Original-Pack, 6 Packer 30 kr. Probepack, 10 kr. Separator Schnitt und Packung für Pfeifen- u. Zigarettenabak.

Nur echt mit Kinderkopf als Schutzmarke.

Probensendung:

10 Packet franko jeder Stadt per Nachnahme von fl. 1.26.

Für Wiederverkäufer sehr einträglich.

Alleiniger Erzeuger:

TODOR MÖRATH, Droguerie, Graz.

Haupt-Depot für Ungarn u. d. Nebenländer:

JOHANN DVORZSÁK

Budapest VI., Gyár-utca 43.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárjai DEUTSCH-LANDSBERGEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy kőnes-, mint különösen szalon-gyufákat.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,

Magyar korona-svédgyufa,

Magyar honvéd-szobor-gyufa,

Krokodil-gyufa és

Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szives rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsberghe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szivesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. k. szabadalmazott gyufanemű gyára

DEUTSCH-LANDSBERGEN (Graz mellett).

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische

ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:

GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.